

உ
பிரசாத—

சட்சலோக

[கிரந்த மூலமும் தமிழ் உரையும்]

பதிப்பாளசிரியர்:

சுவாமி இ. குவசேகரக் குருக்கள்

அவர்கள்

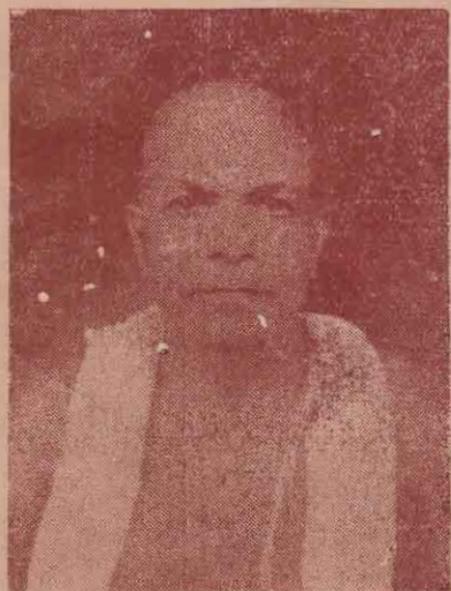
1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900

[Faint text, possibly a date or reference number]

1901
 1902
 1903
 1904
 1905
 1906
 1907
 1908
 1909
 1910
 1911
 1912
 1913
 1914
 1915
 1916
 1917
 1918
 1919
 1920

சிவஸ்ரீ
இ. ஞானசேகரக்குருக்கள்

நூன்முகம்

பிராசரத சட்கலோகியின் கலோகங்கள் ஆறுக்கும் பதச்சேதம்செய்த தமிழ்உரையும் அதற்குமேல் விருத்திஉரையுமியற்றப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இந்நூலை இயற்றியவரின்னாரென்பது தெளிவாக அறிய முடியாமலிருக்கிறது. மண்டைதீவு என்னும் பதியில் வாழ்ந்த எமது பெரிய தந்தையாரும் நல்லூர் ஸ்ரீலஸ் ஆறுமுகநாவலரவர்களது மாணாக்கர்களிலொருவருமாகிய சிவஸ்ரீ இராமசுவாமி ஐயரவர்களெழுதி வைத்த பழைய ஏட்டுப்பிரதியைப்பார்த்து அதன்படியே இதனை எழுதிமுடிக்கலானேன் இது சிறிய நூலாயிருப்பினும் இதில் அரிய பெரிய விஷயங்களடங்கியிருக்கின்றன. இதிலுள்ள விஷயங்கள் பொதுவாக சைவமக்களனைவருக்கும் சிறப்பாக சைவாசாரியர்களுக்கும் பயன்படக்கூடியன. அதனாலிதை அச்சிட்டு வெளியாக்கினால் மிகவும் நல்ல தென்று வண்ணை ஸ்ரீமான் க. குருசாமி அவர்களும் உடுவில் ஸ்ரீமான் க. அம்பல வாணபிள்ளை அவர்களும் எம்மை ஊக்கப்படுத்தியதாலும் இன்னும் சிலரும் கேட்டுக் கொண்டபடியாலும் எவர்கட்கும் பயன்படக்கூடியதாய் பொதுநன்மையைக் கருதி

இறைவனது திருவருளால் இதனை வெளிப்
படுத்தினேன்- இதில் ஏதும்சில தவறுகளி
ருப்பின் அறிவுடையோர் அவற்றை வெளி
யிடின் அன்புடன் ஏற்றுக்கொள்வேன்.

பிர்மழை T. K. சீதாராம சாஸ்திரிகள்
இதனைப் பரிசோதித்து உதவிபுரிந்தார்கள்
அவர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றி
யுரித்தாகும்.

இங்ஙனம்,
சிவநீ இ. ஞானசேகரக்குருக்கள்
அரியாலை மேற்கு,
யாழ்ப்பாணம்.

மெய்கண்டதேவர் ஆதினம்

5, கலைப் புலவர் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மதிப்புரை

சிவபெருமானே பரம்பொருளெனவும் அவர் இயல்பாகவே பாசங்களினின்று நீங்கியவர் எனவும், அதனால் அவர் அநாதிமலமுத்தர் எனவும் அதனால் அவர் பேரறிவிசார் எனவும் பேராற்றல் படைத்தவர் எனவும் பெருங்கருணைக்கடல் எனவும், அவர் சர்வாநுக்கிரக கர்த்தா எனவும், முற்செய்புண்ணிய மேலீட்டினாலே உணர்ந்து, சிவபெருமானே வழிபடுவோர் சைவசமயிகள் ஆவர், சைவதத்துவசித்தி சிறப்பாகச் சைவமரபிலே பிறந்தவருக்கும் சிவதீக்ஷையாயிலாகவே சித்திக்கின்றது. சிவதீக்ஷை பெற்றவரே "சைவசமயிகள்" என அழைக்கப்படுதற்குரியர் ஆவர். சமயதீக்ஷைதானும் பெறுதவர் சைவசமயிகள்போல் நடித்தல் நாடகமாத்திரையேயாம். சைவாசாரியர்களால் வழிப்படுத்துவித்து, சுத்திசெய்யப்பெற்று ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தை ஒதுவிக் கப்பெற்றோரே விதிப்படி விபூதி, ருத்திராக்ஷதாரணம், சிவாலயதரிசனம், சிவபுராணங் கேட்டல், திருவைந்தெழுத்தை ஜெபித்தல் முதலியவற்றிற்குரியராவர். இங்

னனம் சிவநெறி ஒழுகும் சைவசமயிகள்
 துணிந்து வழிபடும் சிவபெருமான் ஒருவர்
 உளர் எனவும் அப்பெருமானிடத்தே அக்கி
 னிக்குச் சூடுபோலப் பிரிவற நிற்கும் சிவசத்
 தியார் ஒருவர் உளர் எனவும் அங்ஙனம்
 சிவசத்தியினாலே ஐந்தொழில்பட்டு வாழும்
 உயிர்கள் உளர் எனவும் அங்ஙனம் வாழும்
 உயிர்கள் பலராதலின், அங்ஙனம் உயிர்களைப்
 பலவேறுவகைப்படுத்துநிறுத்தும்பல்வகைச்
 சத்தியுடையதாகிய ஆணவமலம் ஒன்று உண்
 டெனவும் அங்ஙனம் இருவினைக்கேற்ப உயிர்
 களை ஐந்தொழிற்படுத்தும் திரோதானசத்தி
 ஒன்று உண்டெனவும், இங்ஙனம் ஐந்துபொ
 ருள்களும் என்றும் உள்ளன எனவுணர்ந்து
 சிந்தித்து ஒழுகுதலே சைவ ஒழுக்கமாகும்.
 இங்ஙனம் ஐந்துபொருள்களைச் சிந்தித்தலே
 சிவபெருமானைச் சிந்தித்தலாகும். இங்ங
 னம் ஐந்து பொருள்களைச் சிந்தித்தலிலேயே
 சைவர்களுக்குரிய எல்லாப் பேறுகளும்
 சித்திக்கின்றன. இங்ஙனம் இவ்வைந்து
 பொருள்களும் அநாதி நித்தியமாக உண்
 டெனக்கொண்டு ஒழுகும் ஒழுக்கம் வாய்க்
 கப்பெற்றோரே மனிதப்பிறப்பினு லாகிய
 பயன்பெறுவோராவார்; இதனைப் பெற்
 றோரே பெறுதற்கரியபேறு. பெற்றவர்
 என்று திருமூல யோகிகள் அருளிச்செய்த
 னர். இந்த ஐந்து பொருள்களின் சிந்தனையி
 னாலே, ஆணவமலம் ஒன்று உண்டெனவும்

அதுவே உயிர்களின் எல்லா அனர்த்தங்கட்கும் காரணமெனவும், அதன்வலிகெடுமாறு உயிர்களைச் செலுத்தும் சத்தி, திரோதான சத்தி எனவும், அங்ஙனம் செலுத்துதலான் மலசுத்தி நீங்க அத்திரோதான சத்தியே திருவருட்சத்தியாக மாறி நின்று ஆன்மாக்களைச் சிவானந்தத்திலே உய்க்கும் எனவும் மெல்லென அவை ஒடுங்கு முறைகளையும் புலப்படுத்துவதும் இவ்வைந் தெழுத்தே யாம், அப்போது இவ்வைந்தெழுத்து சூக் குமம் எனவும் பெயர்பெறும் எனவும், சிவம் முதலாக உச்சரிக்கப்பெறுதல், அது எனவும் உணர்ந்துகொள்க. இங்ஙனம் பஞ்சாட்சர மந்திரங்களின் இயல்பு சைவாகமங்கள் வாயிலாகச் சிவாநுபவமுடைய சைவாசாரியர்களால் உணர்த்தப்படுவன, பிராசாதநெறியாலே பஞ்சாக்ஷர ஜபசித்தி கைவரப்பெற்றோரே அநுபவமுடைய தேசிகராவர் மூலாதாரந் தொடங்கி, துவாதசாந்தமளவாக ஆங்காங்கே நிலைபெறுங் கலைகளோடு கூடிய பூர் பஞ்சாக்ஷர ஜபத்தியானபரரே உந்நுணர்வு வாய்க்கப்பெற்ற ஆசாரியராவர், இவரை மெய்யுணர்வுடையார் எனவும் மெய்யுணர்வளிப்போர் எனவும், அத்துணைக்கலைகள் 'மேதாதியிரைண்கலை' எனவும் சிவாநுபவச் செல்வர்கள் இத்துணைக்கலை மலிந்தவர்களெனவும் சைவப் பெருநூல்கள் சிறப்பித்துக் கூறுப என்க; இங்ங

னம் பிராசாதகலைகளின் இயல்புணர்ந்தோ
 ரே சைவச்செந்நெறியிற் புகுதற்குரிய சமய
 தீக்ஷாவான்களுக்கு அதனைச்செய்தற்குரியர்
 எனவும், விசேஷதீக்ஷையில் சிஷ்யனா ன்
 மாவை வாங்கிப் பிராசாதநெறியானே
 துவாதசாந்தத்திற் செலுத்தி சமரஸிபா
 வஞ் செய்து சிவாக்கினியிற் புகுவித்துப்
 பாசத்தை நீக்கி, மீண்டும் சீடன் ஆன்மா
 வை சிஷ்யதேகத்திற் சேர்த்தற்கும், நிர்வா
 ணதீக்ஷையில் நிவிருத்திபாதிகலைகளினாற்
 கட்டுண்டு கிடக்கும் பஞ்சமலக்கட்டறுத்து
 பிராசாதநெறியானே சிஷ்யனா மாவை
 துவாதசாந்தத்திற்கப்பாற்பட்ட சிவனிடத்
 திலே யோஜிப்பித்து, மும்மூன்றுகுதிகளி
 னாலே சர்வஞ்ஞதை முதலிய ஆறு குணங்க
 ளும் சிஷ்யசைதன்னியத்திலே விளங்கப்
 படுத்துதற்கும் தகுதியுடையவர் எனவும்
 உணர்ந்துகொள்க, அங்ஙனமாகிய கலைகள்
 அகாரகலை முதலியவாக, மூன்றுகலை, ஐந்து
 கலை, எட்டுக்கலை, பத்துக்கலை, பனிரண்டு
 கலை, பதினாறுகலை முதலியனவாகச் சிவாக
 மங்களிலே ஆங்காங்கே பேசப்படுவன;
 அவைகளின் ஸ்தானம், இடம், அவற்றின்
 வடிவம், நிறம், விஸ்தாரம், காரணைசுவ
 ரர்கள் இவைகளின் இயல்புணர்ந்தவரே
 ஆசாரியராவர். அவரால் தீக்ஷிக்கப்பெற்
 றோரே தீக்ஷாவான்களாகக் கருதப்படுவர்,
 சிவஞானகதியைத் தருதலால் அந்தமார்ச்

கம் எனவழங்கப்படும், இங்ஙனம் சைவசம் பிரதாயத்திலே சிறப்பித்துக் கூறப்படும் பிராசாத மந்திரங்களின் இயல்பை விரித்துரைக்கும் நூல்கள் பல; இவைகளெல்லாம் சிவாகமங்களின் வழியாகவே பெறப்படுவன; அவைகளுள் ஒன்றாகவுள்ளது 'பிராசாதசட்கலோகி' என்பது இது பிராசாதத்தின் இயல்பைச் செவ்வே விரித்துரைக்கும் ஞானமிருதமாகிய ஒருதிவ்விய சிவாநுபவப் பெருநூலாகும். இதற்கு ஒருசிறந்த வியாக்கியானமும் வடமொழியிலேயே உள்ளன; வடமொழிப்பயிற்சியும், சிவயோக நூலுணர்ச்சியும் குன்றிவரும் இக்காலத்திலே சாதகர்களுக்குச் சிறந்த உபயோகமாதற் பொருட்டு ஒரு சிவாநுபவச் செல்வர் எழுதிய பேருரையோடு, பிராசாத சட்கலோகியின் தமிழுரையோடு, வெளியிட்டுச் சிவாகம சிவதரும் பரிபாலகர்களாய் விளங்குபவர் நமது சிவஸ்ரீ ஞானசேகரக்குருக்களாவர்; இவர்கள் கல்வியறிவு ஒழுக்கம் சைவசீலம் முதலியன வாய்க்கப்பெற்ற பெரியார் இவர்கள் வெளியிட்ட இவ்வரிய நூலைப் படித்துப் பயன்பெறுதல் சைவாசாரியர்க்கும் சைவசீலர்க்கும் சிறந்தகடனம் என்க.

இங்ஙனம்,

பழனி
27-1-56

ஈசான சிவாசாரியர்

வண்ணார்பண்ணை

ம. வே. திருஞானசம்பந்தபிள்ளை

உதவியது.

சிவசம்பந்தமுடையது சைவமாகும். சிவசம்பந்தத்தை ஆக்கவில்ல சாதனங்கள் சிவசின்னங்கள். சிவசின்னங்களாவன:- திருவைந்தெழுத்தும் திருநீறும், உருத்திராக்கமுயாம். திருநீறுபூசிய மாத்திரையானே உருத்திராக்கத் தரித்தமையானே எவனும் சைவனாகிவிட முடியாது? என்னை? உவர்மண் பொதி சுமந்துவந்தவண்ணைச் சைவப் பெரியார் எனமதித்துச் சிவபத்தரான சேரமான் பெருமான் நாயனார் வணங்கினாரன்றோ! எனின் சிவவேடத்தினைக் கண்டவுடனே அதற்குரிய பெருமையை உலகத்தவர் மதித்து வணங்கவேண்டுமென்று கருதிய நாயனார் தாமே முதலில் அகலினை வணங்கினார். அதுவன்றி விபூதிப் பூச்சினால் மாத்திரம் உருத்திராக்கதாரணத்தால் மாத்திரம் சைவம் அமையாது.

சைவம் வீளங்கவேண்டுமாயின் சிவமுலமந்திரமாகிய திருவைந்தெழுத்தைப் பொதுவாக ஒவ்வொரு சைவமகனும் நன்கு உணர்தல்வேண்டும்; சிறப்பாகச் சைவசமயக் குருமார் நன்கு உணர்ந்து தெளிவடைதல்வேண்டும். திருவைந்தெழுத்தின் பீஜாக்கரமாயுள்ளது வெள்ளம் என்பது இறைவனது திருவருட்பெருக்குக்கு இடமாகவுள்ள மந்

திரங்களை 'பிராசாதம்' என வடமொழியில் வழங்குவார். அவ்வாறமைந்த ஹேள஠ என்பதற்குரிய பன்னிருகலைப் பிராசாதத்தை ஆறுசெய்யுள்களால் விளக்கியமையே பிராசாத சட்கலோகி என்றும் இச்சிறுநூலாகும்.

இதற்குப் பதவுரை கருத்துரை விசேடஉரைகளைச் செய்தவர் இன்னார் என அறிவதற்கில்லையென்று இதன் பதிப்புரை யாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். ஆயினும் இது ஒரு பழைய ஏட்டுச்சுவடியிலிருந்து தமக்குக் கிடைத்தது என அவர் குறிப்பிடுகின்றமையானும், வடமொழி தென்மொழி ஆகிய இந்மொழியிலும் நன்கு ஆற்றல்வாய்ந்த ஒருவரே இந்தாலை எழுதினாரென ஊதிக்க இடம் உண்டாகிறது.

பொதுவாகச் சைவசமயிகள் யாவரும் சிறப்பாகச் சைவசமயக் குருமாறும் இச்சிறந்த நூலை ஆதரித்துப் போற்றி, இன்னும் இலைமறைகாய் போல வெளியாகா இருக்கும் பழைய நூல்கள் அச்சாகிப் பலருக்கும் புகன்படுவதற்கு ஊக்கமளிப்பாராக.

ம. வே. திருஞானசம்பந்தன்,
வண்ணார்பண்ணை,
10-11-54

விவெகா ரவ்யாசுநா

யவ்யவ்யவாஜாஜுவநவ்யவ்யவ்யிம்
தநா திவ்யவ்யவநிரணராயடி
தநெய்வவிவ்யுலுவநாவநம்
சுராக
நாடு ஜாதுயவ்வாவரஜம்மகாநம்

யவ்யவ்யவாஜெநவ்யுதிநகநா
லெஜெகூஜரெராவ வுநாவயாநீ
வ்வதிஜ்யுஸம்லுவ்யிவ்யுராஜிவ்யாந
தவக்துதூணரெநவ்யவ்யவ்யி

1

உருதுணாநீநிவரலவநாசு

வடநாடுவெநா
வடநாடுவெநா
நாடுவெநா
வெநா
வெநா
வெநா
வெநா
வெநா

2

தகாநாடுவெநா
நாடுவெநா
நாடுவெநா
நாடுவெநா
நாடுவெநா
நாடுவெநா
நாடுவெநா
நாடுவெநா

3

விடுவெநா
நாடுவெநா
நாடுவெநா
நாடுவெநா
நாடுவெநா
நாடுவெநா
நாடுவெநா
நாடுவெநா

பிராசாத சட்சலோகி வியாக்கியானம்

அகில நாயகனாகிய சிவபெருமானது மூத்த திருக்குமாரராகும் விநாயகக் கடவுளை மன மொழி மெய்களான் மகிழ்ந்து வணங்கி, அக்கடவுளது தீவ் விய பிரசாதத்தாற் பிராசாத சட்சலோகி யென்னுங் கிரந்தத்திற்கு என்னால் வியாக்கியானஞ் செய்யப்படுகின்றது.

பிராசாத சட்சலோகி என்பது பிராசாத மந்திரத்தை உணர்த்துகின்ற ஆறு சுலோகங்களின் நெருகியாம் - கோயிலென்னும் பொருளையுடைய பிராசாதமென்னும் சொல் ஈண்டுச் சிவன்வெளிப்படுத்தற்கிடமாகலாற் கோயில் போலுகின்றவோர் மந்திரத்தை உணர்த்துகின்ற வாசகமாய் நின்றது. ஆறென்னும் (எண்ணைக்குறிக்கும்) பொருளையுடைய 'சட்' என்னுஞ் சொல் சுலோகமென்பதனோடு வியாகரண விதிப்படி தொகைப்பட்டு ஈறு வேறாகி முடிந்தது. தமிழில் ஈறு குறுகி நின்றது. பரசிவ வாசகமாகிய பஞ்சாக்ஷரத்தின் பீஜ (வீஜ) மாய் - நின்ற ஹெளம் என்னும் பிராசாதமானது மூக்கலை, ஐக்கலை, எண்கலை, ஒன்பது கலை, பன்னிருக்கலை பதினாறுகலை என வகுக்கப்பட்ட கலைகளின் பேதங்களோடு, சைவாகமங்களிற் பலவாறு விரித்துரைக்கப்பட்டது. அப்

பிராசாதங்களுண் மிகச் சிறந்த பன்னிருகலைப்
 பிராசாதத்தை ஆறுசுலோகங்களான் விளக்குவான்
 புகுந்த இவ்வாசிரியர் கோஷகலையோடு கூடிய
 மேதாசலை, இரசகலை, விஷகலை, விந்துகலை, அர்த்த
 சந்திரகலை, நிரோதிகலை, நாதகலை, நாதாந்த
 கலை, சத்திகலை, வியாபினிகலை, சமனாகலை, உண்
 மனாகலை எனக்கிடந்த பன்னிரு கலைகளுண் முதற்
 கலையின் பகுதியாகிய கோஷகலையென்னும் பெயர்
 த்தாகிய ஹகாரத்தினுற்பத்தி தானம் பிரபை
 வியாத்தியென்பவற்றை முன்னர்ப் பாதிச் சுலோ
 கத்தாற் கூறுகின்றார்.

ரொராசு| உயுயாதூணுலிநீ நிவாலவவநா
 தஜாநராஹவநொ
 ஹூராசு:ஷ்ணரொவிரஞ்சுரநிஷொ
 நாலு:தராவேஸிவ:

இதன்பொருள்:- கூணுலிநீ நிவா
 வலவநாசு - சுத்தமாயை இருத்தற்கு வீடாகிய,
 உயுயாசு-மூலாதாரமென்னப்பட்ட, வஜாசு நானி
 தழுவையுடைய தாமரை மலரினிருந்து, உதி:சு:-
 எழுந்ததும், உராஹவநு:-ஹம்சமென்னும் எகின
 அன்னத்தினொஷியுடையதும், ஷ்ணரொவிரஞ்
 (சுரநிலு: - மின்னின் முனையினை நிகர்த்ததும்,
 ஹூராசு: - மெய்யெழுத்த யாத்திரமே யாகிய,
 ஸிவ:ஹம் என்னும் சிவபீஜமானது, நாலா:த:-
 (நாபி) மூலாதாரத்திற் றொடங்கி ஏழங்குல

அளவினதாயுள்ள நாபிக்கமலம்வரையும், சூடுவூ-
இருக்கின்றது என்றவாறு

இதன் தாற்பரியம்

சுயஃகூணலிநீ ஸகூஜயாக ஜூரநு
வாரரிணீ
நாடிவிண்டாஜிகூகாயூஃதவூரஹதீஜக
சூவிதஃ

என்னும் ஸகூரத்தின சங்கிரக வசனத்தினாலே
சிவபீஜமானது குண்டலினியென்னும் பெயர்த்தா
கிய சுத்தமாயையினின்றுநதோன்றிய காரியமென்
பது பெறப்படும், பஞ்சி மூதலாயின வற்றூற்
செவிகளை மூடி மனமொருக்கி (ஒடுக்கிக்) கொண்டு
உணர்வோரால் எனினத்தினாலிபோன்ற நுண்
ணிய நாதம் கேட்கப் படுதலால் எனினவொலியினை
யுடைத்தென்பது பெறப்படும். மெய் மாத்திர
மென்பதில் மாத்திரமென்னுஞ் சொல் மேற்கூறப்
படும். மேதாகலையை வேறு பிரித்த நிமித்தம் வழங்
கப்பட்டது. சத்தத்தானன்றி மற்றையெவ்வாற்
றானும் உயிர்க்கு உணரவாகாது என்னும் வசனப்
படி சிவபீஜமாகிய நாதமே உணர்த்துவதாகி விளங்
கும் இயல்பினதாகலின் மின்னொளியுடைத்
தெனப்பட்டது. வாச்சிய வாசங்குகளின் சம்பந்தம்
பற்றி சிவபீஜத்தைச் சிவனெனவுபசரித்துக் கூறிய
வாறு மேதாகலையை ஒழித்து நின்று ஹகாரமெய்
மாத்திரத்திற்கே ஈண்டு நாபி வரையுமெனத்தான

இ-ள். தவறு- அந்த நாபிக்கமலத்தற்கு, ஊட்டி-
 மேலே, வி தவறும்விதி- எண்ணப்படுகின்ற பன்
 னிரண்டங்குல வளவினைக் கடந்ததாகிய, வடெ-
 தானத்தின் கணுள்ள, ஹுதஜ்- இருதயகமலமா
 னது, வெஹும்-நாலங்குல வளவினையுடை
 த்து, தஹுபரி- அதன்மேலே, ஹுதா- அள
 பெடையெனப்படா நின்ற மூன்று மாத்திரை
 யினையுடையதும், ஹுதஹிஸிவஹுலா- விரி
 கின்ற அக்கினிச்சுவாகையின் ஒளிபோன்ற ஒளியினை
 யுடையதுமாகிய, ஹெயா- மேதாகலையென்னும்
 பெயரினையுடைய ஷை கார கலையானது, வஹு
 ஹெயாதி-வியாபித்த நிற்கின்றது தஹுநாஹுத
 விஹுதெ. ஆன்ம - தத்துவ மென்னும் பெயரி
 னவாய் நிலமுதற்பிரகிருதியீரூயுள்ள - விருபத்த
 நான்கு தத்துவங்கட்கும்-ஹெயாஹுதஹுலஹுத
 தாமரை பலராகிய ஆசனத்தின் கணிசுக்கின்ற
 பெருந்தகையையினையுடைய பிரமன், நாஹு- கார
 ணைகவரனும். எ - று.

இதன் தாற்பரியம்

நாபிக்கமலத்திற்கொடங்கி மேதா கலையோடு கூடிய
 ஹகாரம் இருதய கமலங்காறும் வியாபித்த நிற
 கின்றதென்பதாம்.

3

அவதாரிகை

இனி இரண்டாள் சுலோகத்தினிரண்டாம்
 மூன்றாம் பா தங்களால் இரச கலையை நிரூபிக்கின்
 றார்.

கண்ணெசுவரா. மூலகெஹிஜா. மூத
 வநஜோதிஷ்டா. தூ. சி. து. மூ. து.
 டெஹா
 வு. வ. த. த. வ. ட. வ. ஹி. டெ. த. ம. ஸ். ஹி. வ. ஹா. ய.

வா. ஜா. நு.

இ - ள். ஐ. டி. - இதனது, சுஷ்ரா. மூ. மூ. கெ. இ. ரு.
 தய கஜெத்திற்றெடங்கி எட்டங்குல அளவீனை
 யுடையதாகிய, சுண்ணெ - கழுத்தினை எல்லையாகவு
 டைய தானத்திலே, ஹிஜா. மூ. தவநஜோதி.
 சந்திர சூரியரின் ஒளிபோன்ற ஒளியினையுடைய
 யதும், விஜா. தூ. சி. து. - இரண்டு மாத்திரைக்
 கணக்கினையுடையதுமாகிய, மூ. து. ஹி. - வலச்
 செவியின் இறுதியாகிய இடச்செவியைத் தான
 மாகவுடைய இரசகலையென்னும் பெயரிய ஊகார
 கலையானது இருக்கின்றது, சுஷ்ரா. - இந்த ஊகாரத்
 திற்கு, த. த. வ. ட. வ. ஹி. து. - புருடன், ராகம்,
 வித்தை, கலை, நியதி, காலமென்று மாறுதத்துவங்
 களோடும் கூடியவனும், மூ. ஹி. வ. ஹா. ய. - காத்
 தற்றெழிலுக்கு ஏதுவாகிய இலக்குமியோடு கூடி
 யவனுமாகிய, வா. ஜா. நு. - நாராயணனென்னும் புரு
 டன், நாயு. - காரணேசுவரனும் ஏ. று.

இ - ம். இருதயமலத்திற்றெடங்கிக் கண்டங்கா
 றும் ஊகாரம் வியாபித்து நிற்கின்றதென்பதாம்.

அவதாரிகை

இனி இரண்டாஞ் சுலோகத்தின் நான்காம்
பாதத்தானும், மூன்றாஞ் சுலோகத்தின் முதற்பாத
த்தானும் விஷகலையை நிரூபிக்கின்றார்.

ஜிஹாயா^வவதாரம்^மயெ^வவிஷகரா
சா^வசூ^வசி^வதா^வவார^வயெ^வசி^வ விஷு^வஜா^வ
ரா^வவி^வஜ^வம^வதி^வசூ^வவ^வந^வசாயா^வவஹாய^வஹ

ரடி

இ - ன். வதாரம்^மயெ^வ. நாலங்குல அளவிலே,
ஜிஹாயம் - கண்டத்தினடியிற்றொடங்கி நாக்கு
வரையினும், சா^வசூ^வசி^வதா^வ-ஒரு மாத்திரை யென்
னுங் கால அளவியுடையதும், விஷு^வஜா^வ
ரா^வவி^வஃ. மின்னற்றொடையினொளி போன்ற ஒளி
யினையுடையதுமாகிய, விஷகரா. விஷகலையென்
னும் பெயரிய மகாரமானது (சூ^வஷு^வ) இருக்கின்
றது. ஜ^வம^வதி^வசூ^வவ^வந^வ- சங்காரத் தொழிலியற்றுத
லால் உலகங்களை மயானமாகவுடையவனும் (இங்ங
னமன்றி, ஜ^வம^வதி^வசூ^வவ^வந^வ - எனப்பாடமோதி யுல
கங்கள் யாவற்றிற்கும் பிதாவாதற்றன்மை யுடை
யவனும் எனப்பொருள் கோடலு மொன்று)
சாயா^வவஹாயம் - விஷகலைக்குரிய தத்துவமாகிய

மோகினி யென்னும் பெயரிய அசுத்தமாய
யோடு கூடியவனுமாகிய, ஹரஃ - உருத்திரனை,
ஹாரயெஸ் - விஷகலையின் காரணேசுவரனாகக்
கருதிக- எ - று.

இ - ம் கண்டத்தினடியிற்றொடங்கி நாவினடி
காறும் மகாரகலை வியாபித்து நிற்கின்றிதனப்
பாவிக்க என்பதாம்.

அவதாரிகை

இனி மூன்றாஞ் சலோகத்தீரண்டாம் மூன்
றும் பாடங்களான் விர்து கலையை நிரூபிக்கின்றார்.

த து ள் ளு ம் ம று கெ ளு ளீ வ க றி கா
வ ளு ர று ம் ம ளு ளு வ ளு வ ளு து
யெ ளு ந யு து ம் வி த ளு வி ளு து
வி ளு ளு வி ளு ளு ளு ளு ||

இ - ள். தது - நாவடியின் மேலாகிய அங்
விடத்திலே, ள் ளு ம் ம று கெ - இரண்டங்குல அள
வினையுடைத்தாகிய, ளு ம் ம ளு ளு வ ளு - புருவங்
களின் அந்தராளம் காறும், ளு ளீ வ க றி கா வ ளு ளு
யு - விளக்கின் கொழுந்தைப் போலச் செறிவதும்,
உ ளு ளு ளு ளு - அரைமாத்திரை யென்னும் கால
அளவையோடு, யு ம் - கூடின தும் - வி த ளு வி ளு து -
சுத்தவித்தை ஈசுவர மென்னுமிரு தத்தவங்களோடு

கூடினதுமாகிய ஸ்ரீமஹிம புள்ளிவடிவினதாகிய-
 விந்துகலையை - விஷ்ணுஜா, வித்தியா பாலக
 னாகிய மகேசுவரனால் - சுயவிஷிதம் - ஆளப்பட்ட
 தாக லாவயெசு - நினைக்குக) எ - று.

இ - ம். நாவடியிற்றொடங்கிப் புருவங்களின்
 அந்தலைகாரும் விந்துகலை வியாபித்ததென்ப
 பாவிக்க என்பதாம்

அவதாரிகை

இனி மூன்றாம் சிலாகத்தி னன்காம் பாதத்
 தான் அர்த்த சந்திரகலையை நிரூபிக்கின்றார்.

ஸ்ரீமஹிம வுநரஹிமஹி ருவிரு
 ஶாஷிதகுசுவாஶாஶிதஃ || ஐதி

இ - ள். வுநரஶிபின்பு - ஶஹிமஹி ரு
 விரு || பாதிச் சந்திரனைப்போல விளங்குகின்ற
 தும், அதனது ஆகிருதிபோன்ற ஆகிருதியினையுடை
 யதம், ஶாஷிதகுசுவாஶாஶிதம் - ஒருகான்மாத்
 திரை என்னுங் கால அளவினாற் குறிக்கப்பட்
 டதுமாகிய, ஶஹிமஹி ரு அர்த்த சந்திரகலை
 யினை லாவயெசு - நினைக்குக. எ - று.

இ - ம்: அர்த்த சந்திரமுதல் நாதமீருகிய
 நான்கு கலைகளுக்கும் தானம், அங்குலம், தத்தவம்,
 காரணேசுவரன் என்பன மேற்கூறப்படுதலின்

உண் ஷொலஸகாஸகொணரி நிலு:
 வஸராஜி ஷெஸுஷணு: உணாஃ தஹ
 ஷிஊஃகூர ஸுதிஸடஜெஃதிர திஃ ஊஃகூர
 ஸத: || ஷ.தி

இ - ள். ஷொலஸகாஸகஃ ஷீஸமாத்திரை
 ளன்னுங் கால அளவீனையுடையதும், உணரி நிலு:
 மாணிக்க ரத்தினத்தி ஷெளிபோன்ற ஷெளரியீன
 யுடையதும், உணா: || தண்டாகாரமாகிய பிரஸ்
 தாரமுடையதமாகிய, உணா: நாதகலை வியாபித்
 திருக்கின்றது. வஸராஜி அந்த - நாதகலையின்மேலே
 ஷெஸுஷணு: பிரமத்தினுடைய ஷெயெ - துனை
 வரையிலே தஃகூரஸத: அந்த நாதகலையின்
 மாத்திரையின் அரைக்கூறுகிய மாத்திரையென்
 னுங் கால அளவீனையுடையதும், தஃகூர
 ஷுதிஸடஜெஃதிர: மின்னின் முனைபோன்ற
 ஷெளரியீனையுடையதுமாகிய, உணாஃ நாதாந்த
 கலையானது வியாபித்திருக்கின்றது ள - று.

இ - ம்; நாதகலை இருமருங்கினும் - இரு
 விந்துக்களோடுகூடிய கலப்பை வடிவினதென்பாரு
 முளர் - நாதாந்தகலை - வலப்பக்கத்தில் ஒரு வீந்
 தோடுகூடிய கலப்பை வடிவினது என்பதாம்.

9

அவதாரிகை

இனி நான்காரு சுலோகத்தின் நான்காம்
 பாதத்தானும் ஐந்தாம் சுலோகத்தின் முதற்பாதத்
 தானும் முன்னர்க் கூறிய அர்த்தசந்திர, நிரோதி.

நாத, நாதார்த்தங்களாகிய நான்கு கலைகளினுடைய தானம், அங்குலம், தத்துவம், காரணைகவரர் என்பவற்றைக் கூறுகின்றும்.

உஜ்ஜாஜ்ஜிதயொலயவாஹுயிதெ

வீக்ரத்யு தத்யுயடி வ்ஹுஜ்ஜாஜி

உதூஷயவ்ஜு லயவாஹுயி வ்ஹுஜ்ஜாஜி

வ்யாஹுயி ஹதி

இ - ள்: ஹுயிதெ தயொஹுயி புருவக்கொடி களினுடைய, உஜ்ஜாஜி நடுவீடமாகிய விந்துத் தானத்திலிருந்து லயவாஹுயிதெ பதினொருங் குல அளவியுடைய இடத்தீத (சுண்டு உருத்திர நாமமாகிய - பவனென்னுஞ் சொல் உருத்திரரின் தொகையெண்ணாகிய - பதினென்றென்னும் பொருளையுணர்த்தி நின்றது.) வ்ஹுஜ்ஜாஜி உதூஷயவ்ஜு விந்துவின் பாசியாகிய அர்த்த சந்திர கலை முதலிய நான்கு கலைகட்கும், தத்யுயடி சாதாக்கியம், சத்தி, சிவமென்னும் மூன்று தத்துவங்களையும் வீக்ரத்யு - தன்னுடையவாகப் பற்றிக்கொண்டு லயவாஹு - சுத்தசாட்குண்ணியாகிய, வ்ஹுஜ்ஜாஜி - சகாசிவன் வ்யாஹு தானே ஹுயி காரணைகவராக - இருக்கின்றான். ஏ - று

இ - ள்: புருவனடுவீற் றெடக்கிப் பிரம ரந்திரங் காறுந் தனித்தனி இரண்டே முக்காலங்குலம் என்னும் வசனப்படி புருவ நடுவின் மேல் அர்த்த சந்திர கலைக்கு இரண்டே முக்கால்

அங்குல அளவினையுடைய இடமும், அதன்மேல் நி
ரோதிகலைக்கு அவ்வளவினையுடைய இடமும், அதன்
மேல். நாதகலைக்கு அவ்வளவினையுடைய இடமும்
அதன்மேல் நாதாந்தகலைக்கு அவ்வளவினையுடைய
இடமும் உளவாகலாற் புருவநடுமுதற் பிரமரந்
திரக்காறுமுள்ள பதினொரங்குல அளவினதாகிய
இடமும் நாகலைகளினிடமாமென்பது;

இனி அங்குல அளவைப் பகுப்பு நிருபிக்கப்
படுகின்றது - தொண்ணூற்றாறுநடுங்குலமுடைய புரு
டபரிமாணத்திலே - அடிமுதல் மூலாதார
முடிவாய் நின்ற நாற்பத்தெட்டங்குலமும்
ஓழிய, நின்ற | மூலாதாரமுதல், பிரமரந்திரமுடி
வாய், நாற்பத்தெட்டங்குலங்களுள் - மூலாதார
முதல், நாபிமுடிவாகிய - ஏழங்குலம் - கோஷக
லையினிடம், நாபிமுதலிருதயகமல - முடிவாகிய -
பதினொரங்குலம் - கோஷகலையோடு கூடிய - மேதாக
லையினிடம், இருதயகமலமுதற் கண்டத்தினடி
முடிவாகிய எட்டங்குலம் கோஷமேதாகலைகளோடு
கூடிய இரசகலையினிடம், கண்டவடிமுதல் நாவடி
முடிவாகிய நாலங்குலக் கோஷமேதா விரசகலைக
ளோடு கூடிய விஷகலையினிடம், நாவடிமுதற்
புருவநடு முடிவாகிய, இரண்டங்
குலம் விந்துகலையினிடம் புருவநடுமுதற்
பிரமரந்திர முடிவாகிய பதினொரங்குலம்
அர்த்தசந்திர நிரோதி நாத - நாதாந்த
கலைகளினிடம் இவ்வாறே - மூலாதாரமுதற் பிரம
ரந்திரக்காறு, நாற்பத்தெட்டங்குலமாமென்றும்
அடிமுதன் முடிகாறுந் தொண்ணூற்றாறுநடுங்குலமா
மென்றும் உணர்க, மூலாதாரத்தினின்ற குண்ட
லினிசத்தியிற் - பிறந்ததும் ஹரவ என்னும் எகி
னத்தினொலியுடையதும் - சிவபீஜமுமாகிய - நாத

மென்னும் பெயரினையுடைய - ஹகாரமானது சுழு
முனைவழியாற் சென்று மேதைமுதலிய, கலை க
ளோடு கூடி வேறுபாடுடையதாய் மீண்டும் பிரம
ரந்திரசமீபத்திலே நாதமாகக் கேட்கப்பட்டதாய்
ஆண்டே நாதாந்தத் தன்மையடைந்து பிரமரந்தி
ந்த்திலொடுங்குமென்பது

அவதாரிகை 10

இனி ஐந்தாஞ் சுலோகத்தினிரண்டாம் பாதத்
தாற் சத்திகலையை நிரூபிக்கின்றார்.

தஸ்ராஜ் ஹிஸ்துஜ்யெககாஹுஹவஜெ
ஸாதிக்ஹாஹாஹிகாஹி

இ - ள் ஶய நாதாந்தத்தின் பின்பு, தஸ்ராஜ் அப்பி
ரமரந்திரத்திலிருந்து, ஹிஸ்துஜ்யெ - மேலே ஶககாஹு
ஹுஹவஜெ ஓரங்குல அளவினையுடைய இடத்
திலே கஹாஹாஹிகா கால்விசமரத்திரையென்
னும் கால அளவினையுடையதாகிய - ஹிஸ்து - சத்தி
கலையானது தியானிக்கப்படுவது எ - று

இ - ம் இந்தச் சத்திகலை ஒருங்கேகூடிய நூறு
குரியர்களின் ஒளிபோன்ற ஒளியினையுடையது,
இதற்குப் பிரஸ்தாரம் இடப்பக்கத்து ஶந்தோடு
கூடிய கலப்பைவாடிவாம். சத்திகலை முதலிய நான்
குக்கலைக்கும் அநாகதசிவனே காரணேசுவரன்.

அவதாரிகை 11

இனி ஐந்தாஞ் சுலோகத்தின் பின்னிரண்டு
பாதங்களாலும் மேதைமுதற் சத்தி முடிவாகிய

கலைகளினுட்பட்ட மூன்று குணியங்களையும், வியாபினி கலையையும் நிரூபிக்கின்றும்.

ஸூத்ரநிதிக்ரமாதலஹ்வரிவ்யா
 விந்யா
 வித்ரீமாவெவ்யாஈதலிமணாஸி
 காயு
 மஹவ்யதவெதஸூதராகூதீ || ௧ ||

இ - ள் சூக்ரமாதலஹ்வரிவ்யா
 விந்யே, ஸூத்ரநிதிக்ரமாதலஹ்வரிவ்யா
 கலை இரகலை ஈடகலைகளின் முடிவின் முதற்கு
 ணியமும், விந்துகலை அந்தகசந்திரகலை நிரோதிகலை
 களின் முடிவிரண்டாக் குணியமும். நாதகலை
 நாதாந்தகலை சத்திகலைகளின் முடிவின் மூன்றாக்
 குணியமும் உளவாம். இன்னும் வியாபினி கலை
 யின் முடிவில் ஒருகுணியமும், சமனாகலையின் முடி
 வில் ஒருகுணியமும். உன்மனாகலையின் முடிவில்
 ஒரு குணியமுமாக மூன்று குணியமுமுள, இவ்
 வாறே மும்மூன்று கலைகளினொழிபிலுள்ள குணி
 யம் மூன்றும் ஒவ்வொரு கலைகளினொழிபினுள்ள
 குணியம் மூன்றுமாக ஆறு குணியமுங்கண்டு
 கொள்க. இதற்கு வசனம்;

வெயாழிகாகூதாவூகராவூஹ்வரிவ்யா
 திக்ரமாதலஹ்வரிவ்யா
 விந்யாஈதலிமணாஸி
 காயு
 மஹவ்யதவெதஸூதராகூதீ || ௧ || என்பதாம்.
 குணியமாவதின்தென்பது கூறுதம்:-

நாதருபமாகிய ஹம்ஸ என்பதில் ஹம் என்பது பிராணவிருத்தியாயும் ஸ என்பது அபரணவிருத்தியாயுமிருக்கும், ஹம்ஸ என்று நாதமே அவ்விடங்களிற் சேர்ந்து அது பகுப்புண்டு பல வெழுத்துக்களாகிப் பரிணமிக்கும் ஆதலான் முதல்கி நின்று ஹம்ஸ என்பதிலுள்ள ஹகாரமானது ஓளகார - ஊகார மகார வடிவமாகிப் பரிணமிக்கும்போது அதன் வடிவத்தின் இன்மையே முதற்குணியம், ஈகாரமானது விந்தர்த்தசந்திர நிரோசி வடிவாகிப் பரிணமிக்கும் போது அதன் வடிவத்தின் இன்மையே இரண்டாஞ் குணியம், ஸகாரமானது நாதநாதாந்த சத்திவடிவாகிப் பரிணமிக்கும் போது அதன் வடிவத்தின் இன்மையே மூன்றாஞ் குணியம். இம்மூன்றும் மூலாதாரமுதற்பிரமரந்திர முடிவாகிய தேகத்திலுள்ள எழுத்துத்திரிபு வடிவமாகலிற் சகலப்பிரசாத குணியமென்பபடும் - இனிநிட்களமாய் இரண்டாவதாய் நின்ற-ஹம்ஸ என்பதிலுள்ள மூன்றெழுத்தும் மூறையே - வியாபினி சமனை உன்மனை வடிவாகிப் பரிணமிக்கும்போது அம்மூன்றெழுத்துக்களின் இன்மையேமேலுள்ள மூன்றுகுணியங்களாம் - இதுவே குணிய நிருபணம்.-

வஸூரக சத்திகலையின்பின்பு தடிவாரி பிரமரந்திரத்தின் மேலுள்ள ஓரங்குல அளவின்மேலே துடிவாரி மூன்றங்குல அளவியையுடைய இடத்திலே தடிவாரி முன்னர்க்கூறிய அறுபத்துநான்கின் இருமடியாகிய நூற்றிருபத

தெட்டிநெரு கூறுகிய அரைக்கால்வீசம் மாத்திரையென்னுங் காலவளவினையுடையதும் யுமலணிஷெவதஸூறாகூதி: இருபக்கத்தினும் இரண்டு விந்துக்களோடு கூடிய குலவடிவினையுடையதுமாகிய - வூர்விநூர்சவி வியாபினிகலையும் பாலிக்கப்படுவது. ஏ - று

இ - ம் இதற்கு அநாகதசுவனே பாரதீசுவரன். இதுபலவிந்தோடு கூடிய, குலவடிவினையுடையதெனச்சிலர்கூறுப - இஃதொருங்கே திரண்டவாயிரந்த் குரியர்களின் ஒளிபோன்ற ஒளியினையுடையது என்பதாம்.

அவதாரிகை 12

இனி ஆறஞ்சுலோகத்தின் முற்பாதியாற் - சமனாகலையை நிரூபிக்கின்றார்.

ஷட்குகொவெதஸதாஜபுவா^{கூ}தி^{கூ} ஷசகஜம்
 ஜாவசெஷா^{கூ}ஸரிகா^{கூ}ஸூ^{கூ}ஷா^{கூ}ஸீ^{கூ} வதூ^{கூ}ரம்
 மூ^{கூ}வெ^{கூ}ய^{கூ} வ^{கூ}ஷ^{கூ}ந^{கூ}வ^{கூ}ர^{கூ}ஸா^{கூ}ந^{கூ}ஷ^{கூ}ம்^{கூ} ம^{கூ}வ^{கூ}நூ^{கூ}: ல^{கூ}தி

இ - ள் ஷய வியாவினி கலையின் பின்பு வதூரம்மூவெ பிரமரந்திரத்தின் மேற்சத்திகலை வியாபினி கவெயென்னு மிருகலைகளின் றுனக்களாகிய ஓரங்குலம், மூன்றங்குலம் என்னும் நாலங்குல அளவின் அப்பால் நாலங்குல அளவினையுடைய இடத்திலே ஷட்குகொவெதஸதாஜபுவா^{கூ}தி^{கூ} ஷசகஜம் ஜாவசெஷா^{கூ}ஸரிகா^{கூ}ஸூ^{கூ}ஷா^{கூ}ஸீ^{கூ} வதூ^{கூ}ரம்

இ-ள் வதூரம் 90 மெ பிரமந்திரத்தினிருந்து
 எட்டங்குல அளவினப்பால் நாலங்குல
 அளவினையுடைய இ - த் திலே, கலூசு
 கொட்டி 90 கி: பிரளயகாலத்து ஒருங்கே
 யுதித்த கோடி சூரியர்களினொளி போன்ற
 ஒளியினையுடையதும் உந்நாவூ மனம்நீங்
 கப் பெற்றமையால் உன் மனையென்றும்
 பெயரினையுடையதும், லுலோக ரூபவனா
 கிய சிவனுடைய காசவி யாதோவொரு
 சிறப்புத்தன்மையினையுடையதுமாகிய சூகி:
 பராசத்தியானது விஜயதெ மேற்பட்டிருக்
 கின்றது உலோக நிவதூஷ்யெ முன்னர்வேண்
 டப்பட்ட சத்தி வியாபினி சமனை உன்ம
 னையெனப் பெயரிய நான்கு சத்திகட்கும்
 சாமகரிவ: சிவதத்துவ கர்த்தாவாகிய
 அனுகதசிவனே காரணேசுவரனும் எ - று

இ - ம் அற்றேல், மனத்தைத் தம்முளடக்கிய
 ஆன்மதத்துவம் இருபத்துநான்கையும் அவற்றின்
 மேற்பட்ட வித்தியாதத்துவ மேழையுஞ் சிவதத்
 துவ மைந்தையு மிச்சாசத்தி ஞானசத்தி - கிரியா
 சத்தி ஆதிசத்தியென்னுஞ் சத்திகளையுங் கடந்து
 நின்ற பராசத்திபானது மனத்தைக் கடந்துநின்ற
 தென்னும் பொருளினையுடைய உன்மனையென்
 னும் பெயர்பெற்றவா றெங்ஙனமெனீற் கூறுதும்.

ஞானசத்தி சிவதத்துவத்தையுஞ்-சுத்த வித்
 தியா தத்துவத்தையும், அசுத்த வித்தியாதத்துவத்
 தையும், கிரியாசத்தி - சத்திதத்துவத்தையுஞ் -
 சாதாக்கிய தத்துவத்தையும், இச்சாசத்தி, ஈசுவர
 தத்துவத்தையுஞ் செலுத்திக் காரியப்படுத்தும்.
 அவற்றுட் சிவதத்துவம் பிரகிருதியையும் சத்தி
 தத்துவம் கலை - காலங்களையும் சாதாக்கிய தத்து
 வம் - நிமிஷவருண்களையும் ஈசுவரதத்துவம் இரா
 கத்தையுப சுத்தவித்தியாதத்துவம் வித்தியையுஞ்
 செலுத்தும். இராகம் மனத்தையும், வித்தியை -
 புத்தியையும், கலை அகங்காரத்தையுஞ் செலுத்திச்
 சேட்டிப்பிக்கும் மனோபுத்தியகங்காரக் கூட்டத்
 தால் ஆன்மதத்துவ வியாபாரம் நிகழும் ஆக
 லான் எல்லாத் தத்துவங்களும் இச்சாஞானக்
 கிரியாசத்திகளின் காரியமாம் - அவற்றுண் - மனம்
 இச்சாசத்தி ஸ்வரூபமுடையதாயிருக்கும். பராசத்
 தியின் ஆயிரத்தினொருகூற்றின், ஆகிசத்தியும் ஆகி
 சத்தியின் ஆயிரத்தினொருகூற்றின் இச்சா சத்தி
 யும், இச்சாசத்தியின் ஆயிரத்தினொருகூற்றின்
 ஞானசத்தியும், ஞானசத்தியின் ஆயிரத்தினொரு
 கூற்றிற் கிரியாசத்தியும் பிறத்தும் என்னும் வச
 னத்தால் இச்சாசத்தியே - ஞானகிரியைகட்டுக்
 காரணமாம், காரணமாகிய இச்சாசத்தியடங்கிய
 வழிக்காரியமாகிய கிரியாஞானங்களு மடங்கும்.
 அற்றேறல் ஞானமின்றி இச்சை சேட்டிக்குமோ
 எனின் அங்ஙனமன்று - ஞானத்தோடிச்சை கிரி
 யைகளும், இச்சையோடு ஞானக்கிரியைகளும்
 கிரியையோடு ஞானைச்சைகளும், வீரவியுள்ள

டங்கி நிற்குமென்று ஆகமங்கள் கூறுதலான் - ஞானமின்றி இச்சை நிற்பதேயில்லை - ஆயினும், பராசத்தியின் - சந்திரானத்தினின்று முன்னரிச்சையும் பின்னர் ஞானமும், பின்னர்க் கிரியையுந் தோன்றுமெனவும், அவை தனித்தனி சேட்டிக்குமெனவும் கூறியது தலைமைபற்றிய வழக்காலெனக்கொள்க. ஆதலால் இச்சாசத்தி வடிவாகிய மனம் அடங்கிய வழியெல்லாத் தத்துவங்களுடைய தல் கூடுமென்னும் நியாயம்பற்றி எல்லாத்தத்துவங்களையும் கடந்த பராசத்தியை உன்மனையென்று கூறியதும் - உன்மனைமுடிவிற்பாசிலெனக்கூறியதும் அமையுமென்றொழிக பன்னிண்டு கலைகளின் சொரூபம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

மனத்தின் வியாபாரம் அடங்கிய வழி உன்மனாகலையின் அனுபவமுளதாம், அடங்கிய மனோவியாபாரத்தையுடையவான்மாவிற்கு மீண்டும் மனோவியாபாரந் தோன்றுழிச் சமனாகலையின் அனுபவம் ஆம் - மனம் பலவிதமாக வியாபிக்கும்போது வியாபினிகலையின் அனுபவம் ஆம். மந்திரமுச்சரிக்க முயலுதற்குச் சாமர்த்தியமுளதாகும்போது சத்திகலையினனுபவம் ஆம், நாதந் தொடங்கும்போது நாதாந்த கலையின் அனுபவம் ஆம். திருவிகற்பவடிவாக மந்திரமுடியுந் கலைகூட்கப்படுஞ் சத்தத்தை அறியும்போது - நாதகலையின் அனுபவம் ஆம் - பிந்தாச் சாரணத்தின் முற்றுக்கற்றை யுச்சரிக்கும் போது நிரோதிகலையின் அனுபவம் ஆம். விர்துவின் பிற்பாறியையுச்சரிக்கும்போது அர்த்தசந்திரகலையின் அனுபவம் ஆம், விடகலையின் மெலுச்

சரிக்கப்பட்ட விந்துவைக் குறித்தறியும்போது விந்துகலையின் அனுபவம் ஆம், பின்பு மகாரமுச் சரிக்கப்படும்போது விடகலையின் அனுபவம் ஆம்; ஊகாரமுச்சரிக்கப்படும்போது இரசகலையின் அனுபவம் ஆம். ஓளகாரமுச்சரிக்கப்படும்போது மேதாகலையின் அனுபவம் ஆம், இதவே சிருஷ்டிக் கிரமம். இனி உன் மனாகலையிற் றோடங்கி முன் முன்னுள் கல்களிற் பின் பின்னுள்ள கலைகள் தோன்றுமாறு கூறப்படுகின்றது.

மேதாகாரணனாகிய பிரமன் இரசகாரணனாகிய விட்டுணுவிற் றோன்றுவன், விட்டுணு விடகாரணனாகிய வருத்திரனிற் றோன்றுவன், உருத்திரன் விந்துகாரணனாகிய மகேசுவரனிற் றோன்றுவன், மகேசுவரனர்த்தசந்திர நிரோதி நாத நாதாந்தகாரணனாகிய சதாசிவனிற் றோன்றுவன், சதாசிவன் சத்திவியாபினி சமனாகாரணனாகிய அனாகதசிவனிற் றோன்றுவன், இங்ஙனம் தோன்றுதலாலே பின் பின்னுள்ளது முன் முன்னுள்ளதாற்படைக்கப்பட்டமையறிக, இனி

(ஒடுக்க முறைமை கூறப்படுகின்றது)

மூலாதாரத்தினிருக்கின்ற குண்டலினி சத்தியிற் பிறந்ததும் அசபாமந்திர வடிவமானதும் இச்சாசத்தி லு ரூபமுடையது மாகிய பிராண ரூப ஸிவவிஜ் மாயுள்ள ஹ - காரமானது ஹ - காரவடிவமேயாய் நாபீக் கமலாட்டும் வியாபித்துப் பின்பு மேதையோடு

கூடி ஹள - காரவடிவமாய் இருதயகமலமட்டும் வியாபித்துப் பின்பு ஹகார ஓகார ஊகார வடிவமாய்க் கண்டத்தினடிமட்டும் வியாபித்துப் பின்பு ஹளகார ஊகார மகார வடிவமாய் நாவடிமட்டும் வியாபித்துப் பின்பு விந்தோடுகூடிய புருவமோடும் வியாபித்துப் பின்பு விந்துவினுச்சாரணத்தின் பிற்பாதிச் சமையத்திலே சார்ந்த சந்திரவடிவமாய் அதன்மேல் வியாபித்துப் பின்பு விந்துவினுச்சாரணத்தின் பிற்பாதி - முடியுஞ் சமையத்திலே அதன்மேல் நிரோதிவடிவாய் வியாபித்து இம்முறையே நிற்கும், இங்ஙனம் மூலாதாரத்துதித்த குச்சுமநாதமாகிய ஹ - காரத்தினுடைய மந்திரசெபத்தா னமைக்கப்பட்ட கலைகளே மேதைமுதல் நிரோதிவரையாகக் கொள்ளப்படும் பின்பு நிரோதிக்கலையின்மேல் அசீகுக்குமமாய்த் தன் அறிவானுணரப்படுவதாயுள்ள - நாதமானது மேலுள்ள நாதாந்தத்தினிடமாகிய பிரமரங்கிரத்திலொடுங்கும் - நாதமொடுங்கியதன் பின்னர் நாதாந்தகலை தன்காரணமாகிய சத்திக்கலையினுஞ், சத்திக்கலை வியாபினிகலையினும் வியாபினிகலை சமனாகலையினும் சமனாகலை உன்மனாகலையினு மொடுங்கும், (இனி உன்மனாகலையின் அனுபவமாமாறு)

நிலமுதற் சிவவடிவாகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் நீக்கிவிட்டகாலத்துதித்த இச்சாநூலனக்கிரியைகளோடு பராசத்தியை அடைந்து தானும் பராசத்தி வடிவமாய் இச்சாநூலனக் கிரியைகளையும் விட்டுப் பராசத்தியோடு கூடுதலையுஞ் சுட்டியறியாது நின்றலுற்றுழி; உன்மனாகலையினனுப

வமுளதாம் - அப்போதே பரமானந்த ஸ்வரூபனு
கிய பரமசிவனைச் சாட்சாற்கரித்தலு முளதாம்
என்றுணர்ந்துகொள்க,

துவாதசகலாப் பிராசாத நிர்லபணம் முடிந்தது

இனி வியாபினிகலையின்மேற் சமனாகலையி
னுள்ளே வியோமரூபை, அனந்தை அனாதை,
அனாதைகளின்னும் நான்கு கலைகளையும் அமைத்
தலாற் பரிணமித்திருக்கலைப்பிரசாதமாகும். இனி ஹகார
சந்தியாற் பரிணமித்த அகார, உகார, மகார விந்து
நாதமென்னு மைந்தும் ஐக்கலைப் பிராசாதமாகும்.
ஹகார சந்தியாற் பரிணமித்த அகார, உகார,
மகார, விந்து, அர்த்தசந்திர, நாத, சத்தி, சமணைக
ளெட்டும் எண்கலைப்பிராசாதமாகும், சமயதீக்கை
யிலெண்கலைப்பிராசாதமும் வேண்டப்படும். இனிப்
பிராசாதத்தி னவத்தையாமாறு வீஜத்தையுச்ச
ரித்தல் சாக்கிரம் விந்துவைப்பற்றல் சொப்ப
னம் நாதத்தீதாடு கூடுதல் சுழத்தி, சத்தியைப்பற்
றலை தூரியாடம் ஒடுங்குமிடமே தூரியாதீதம்
இனி யுச்சாரணமும் தூலம், சூக்தமம், பரம் என
மூன்றுவைப்படும் - ஒலிவடிவானது தூலம் நினைவு
வடிவஞ் சூக்தமம். நினைவிறந்தது பரம், அன்றியும்
சியானம் இடம் முதலானவற்றோடு கூடிய உச்
சாரணம் ஆணவமென்வும், நினைவுமாத்திரமாகிய
உச்சாரணஞ் சாத்தமெனவும், சின்மாத்திரமாகிய
உச்சாரணஞ் சாம்பவமெனவும் - பெயர்பெறும்,
இனிப் பிரஸ்தாரம், விஸ்தாரம், நித்தாரம், அனு
சந்தானம், தைமித்தியம் என்னும் ஐந்தவத்தை

கனவுப் பிரஸ்தாரமாவது:- கலைகளின் குறிகளாக
 எழுதப்படுகின்ற முக்கோண வடிவம், கலப்பை
 வடிவம், குலவடிவம் முதலிய வரிவடிவங்களாம்-
 வித்தாரமாவது:- தானலிங்காங்கவேரம் முதலிய
 வேழு யோனிகளினும் ஆறு அத்துவாக்களினும்
 ஆதிபெள்நிகத்தினும் அத்தியாத்திகத்தினும் பிரா
 சாதமந்திரம் விரிந்து நின்றலாம். நித்காரமாவது
 மந்திரங்கள் - முக்கலை - ஐங்கலை - பன்ன
 னிருகலையென்னும் வேற்றுமைபெற்றுக் குறில்
 நெடில் அளபெடை முறையானுச்சரிக்கப்படுத
 லாம். அனுசந்தானமாவது:- கனவு, நனவு அற்
 றுக்கொள்ளுதல் விடுதலின்றிச் சின்மத்திர சிந்
 தையாய், மந்திரம் பற்றப்படுதலாம். தைமத்திய
 மாவது:- சந்திர சூரிய ரூபமாகிய மனமுங் கண்
 னும் ஒழிய நின்று பரசித்தத்திற்கு அனுசூலமா
 கிய மந்திரத்தினது அசையா நிலைமையாம் -
 இவையே ஐந்தவத்தைகளென்றறிக. இனிப் பிரா
 சாத மந்திரத்திற்கு - வாச்சியப்பொருள் பரசிவனே
 யெனக்கூறும் வாக்கியத்தோடு பிராசாதகலைகட்
 குப் பிரமன் முதலியோர் காரணைசுவராவார்
 எனக்கூறும் வாக்கியம் முரணுமன்றோவெனின்
 பரசிவனே யந்தந்த மந்திரங்களை அநீட்டித்தும்
 பிரமனென்றற்றொடக்கத்தும் பெயரும் அவ்வவ்
 வடிவமும் உடையவனாகத்தியானிக்கப்பட்டு ஆங்
 காங்குக் காரணைசுவரனாகி நிற்பனென்னும் பொ
 ருள் குறித்தலான் அத சிறிதும் முரணுதெனக்
 அன்றியும் பிராசாத மந்திரத்தி னவயவமாய் நின்ற
 ருதலெழுத்தாகிய - முதற் காரணத்தினின்றே

யனுபக்கத்தினராய பிரமன் முதலாயினோர்க்கு
 வாசகமந்திரங்களும் - பிறக்தமாகலின் எல்லா
 மந்திரங்களும் பிராசாதத்திற் பிறந்தனவேயும்,
 விசதிகாலோத்தரத்திலே - யகார வெழுத்தினின்று
 எண்கலையோடு கூடிய சத்தியோசாதமும் உகாரத்
 தில் வாமதேவமும் - மகாரத்தில் அகோரமும்
 விந்தூலிற்றற் புருடமும் நாதத்தில் ஈசானமுமாக
 சூவகை மந்திரமும் பிராசாதத்திற் பிறந்தன
 வெனக் கூறப்பட்டிருத்தலானும் அப்பொ
 ருளுணர்க் அற்றேல் அகார முதலியன - பிரணவ
 கலைகளாகவும் - ஹகாரமுதலியன பிராசாதலை
 களாயுமிருக்க ஈண்டுப் பிரணவகலைகளைப் பிராசாத
 கலையென மாறிக்கூறியதென்னை யெனின் - அகார
 ஹகாரங்கட்கு ஒற்றுமையுண்மையானும் உகார
 முதலியன வேறுபடாமையானும் - பிரணவகலை
 கள் பிறந்தபின்னர்ப் பிராசாதகலைகளு மவற்றின்
 பின்னர்ச் சத்தியோசாத முதலியனவும் பிறந்தன
 வாகலானும் அங்ஙனங் கூறப்பட்டதென்க - இது
 பற்றி அன்றே பிரணவம் எல்லா மந்திரங்கட்கும்
 முதற்கண்வழங்கப்படுவதென்பது இனிஹகாரமுயிர்
 களோடுபுணர்ந்து பஞ்சப்பிரம சடங்கங்கட்கு வீரி
 யஸீஜங்களாம், அவை- ஹம் ஹிம் ஹம் வெஹம்
 வெஹம் ஹம் ஹிம் ஹம் வெஹம் ஹம் ஹிம்
 என்பதாம். இனி ஹம் என்பது சகலப்பிரசாத
 மெனவும் ஹம் என்பது நிட்களப்பிரசாதமென
 வும் மெய்மாத் திரமாய ஹம் என்பது சூனியப்பிரா
 சாதமெனவும் சொடசகலையோடு கூடிய பிராசாதங்

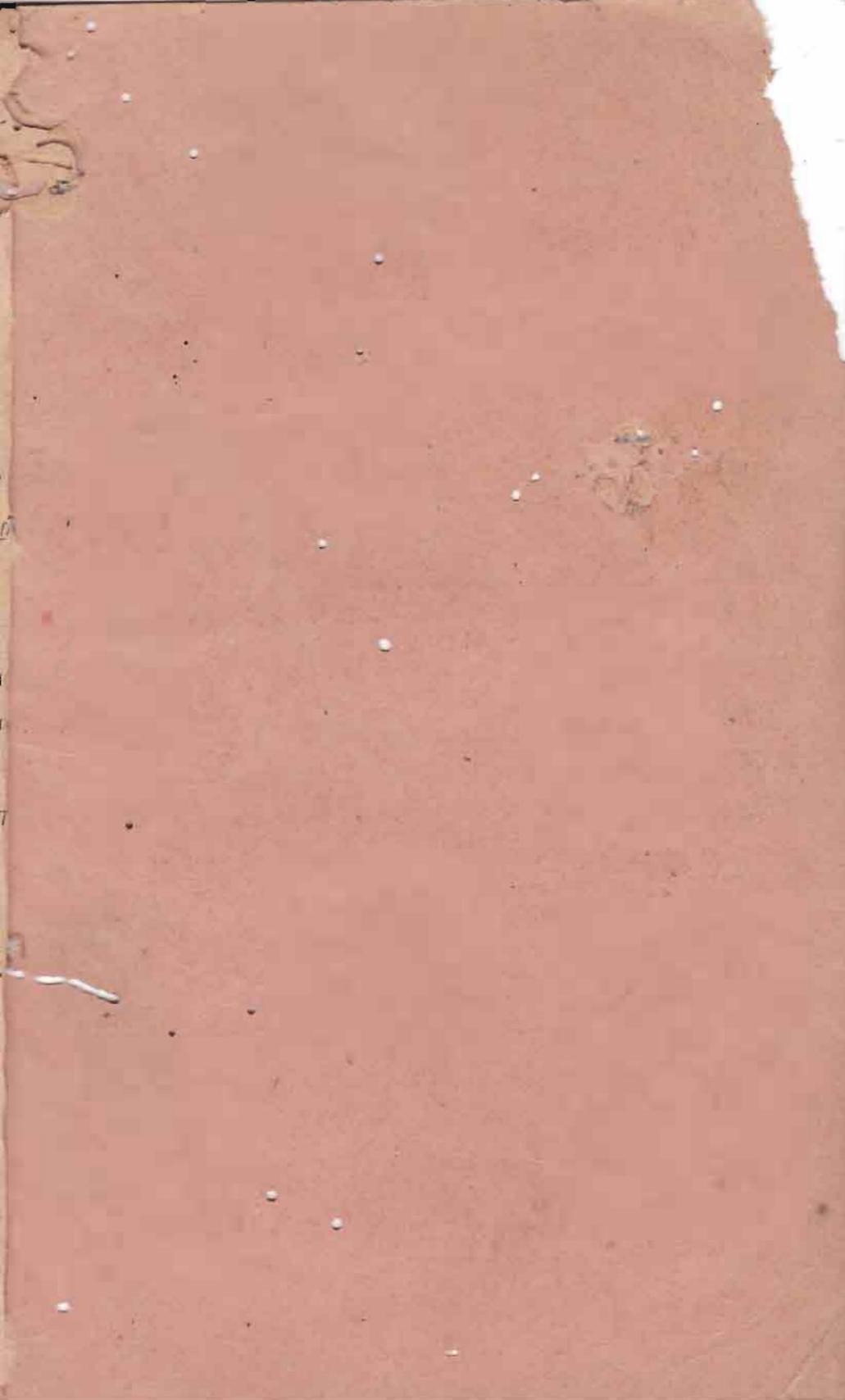
காலாட்டியப் பிராசாதமெனவும் ஹீம் என்பது
 வலையுக்குதம் கமலங்கிருதப் பிராசாத மெனவும்
 ஹாரம் என்பது ஷு பணப்பிராசாதமெனவும் ஹம்
 என்பது அந்தஸ்தப் பிராசாதமெனவும் ஹூஹீம்
 என்பது கண்டோட்டியப் பிராசாதமெனவும்
 பெயர்பெறும். இவையே அணிமா முதலிய
 அட்டமாசித்திகள் கைவரற்பொருட்டு இவையே
 பிரயோகிக்கப்படுமெனவகைப் பிராசாதமெனவும்
 இனித் திரிசதிகாலோத்தரத்திலே பிராசாதகமலச்
 சிகை முடியினின்று திக்கைபுரியும் ஆசாரியனே
 தன் சீடரோடு சிவசாயுச்சியமடைவன் என்று
 அறையப்படலானும் பிராசாத மறியாதவன் குரு
 வல்லனெனவும், பிராசாதம் அறியார் சிவனையறி
 யாரெனவும் மாத்திரையொழி காரணேஸ்வரன்,
 பெயர், இடர், குணியம் அமங்குலம், தத்துவாச்
 சத்தி, ஆகிருதி யென்பவற்றோடு பிராசாதகலையின்
 வியாத்கலைய உணர்ந்தால் முத்தியெய்துமெனவும்
 பலவிடங்களிற் கூறப்படலானும் பிராசாத மகி
 மையை யுணர்ந்துகொள்க.

முற்றிற்று

பிழை திருத்தம்

பக்கம்		பிழை	திருத்தம்
4	12	அங்குலம்	அங்குலம்
5	13	கெ	கெஃ
6	2	டி	டி-
		வ	
18	5	வரையறுக்கப்படும்	வரையறுக்கப்படும்
22	15	சமனாகாரணாகைய	சமனேன்மனாகாரண
24	18	துரியாடம்	துரியம்
26	11	கலைகளாகவும்	கலைகளாக

நூன்முகத்தில் ஸ்ரீமான் க. குருசாமி என்பது
ஸ்ரீமான் டக்ரர் க. குருசாமி என வாசிக்க

சீவபுத் இ. ஞானசேகரக்குருக்கள்

134, கண்டி ரோட்,

புங்கங்குளவீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

இவ்விடத்தில் இப்புஸ்தகம் தொகையாக
வும் சில்லறையாகவும் பெற்றுக்கொள்ள
லாம்.